

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

det andet Aar. Vi maa vel have Lov til at sige, at før det bliver muligt for Retsforbundet selv at finde et Grundlag, kan de ikke regne med en saglig Drøftelse af et Overgangsforslag fra andre Partiers Side. Vi kan ikke tro paa, at Retsforbundet har fundet det rigtige, naar de stadig møder med noget nyt. Det ærede Medlem siger, at Befolkningen lader sig ikke narre, og deri har han sikkert Ret. Derfor tror jeg ogsaa, at Mulighederne for at gennemføre dette Forslag er uhyre smaa.

Det ærede Medlem rørte i Gaar ikke ved de Indvendinger, der var gjort mod Beregningerne i Forslaget og i den omdelte Pjece, som den højtærede Minister havde fremdraget. Jeg tror, det bliver nødvendigt for det ærede Medlem i Dag at tage dette Spørgsmaal op. Jeg tror, det bliver nødvendigt, naar der bliver rejst saa stærke Indvendinger mod selve Grundplanen, som der blev i Gaar, at Partiet da enten giver os Oplysninger, som kan begrunde Rigtigheden af det, der er fremført i Forslaget og i den omtalte Pjece, eller ogsaa erkender, at Beregningerne er forkerte.

Som jeg tidligere har sagt, vil vi fra vor Side fremdeles følge den Linie, hvorefter Partiet har arbejdet siden 1905. Vi vil medvirke til en videre Udformning af Grundskyldstanken, end det er sket i Loven om Grundskyld til Staten og i den kommunale Grundskyldslov, til, at Bygningsskatterne ophæves, at Værdistigningsskatten udvides til at betyde noget virkeligt, hvad den ikke gør efter Loven af 1926. Man har fra visse Sider villet gøre Værdistigningsskatten til noget betydningsløst. Det er ikke rigtigt. Selv om det Beløb, der vilde komme ind efter Finansministerens Forslag, ikke var meget betydeligt, laa der dog i den indirekte Betydning af Værdistigningsskatten en Bremse for Jordspekulation, Mulighed for at skaffe billig Jord til Bebyggelse, som repræsenterer betydelige Værdier. Vi vil arbejde videre paa disse to Omraader, Bygningsskatternes Overflytning til Grundskyld og Gennemførelse af en betydelig større Værdistigningsskat end den, vi har nu, under Hensyntagen til de politiske Muligheder for at gennemføre noget i den Retning. Vi vil ogsaa overveje nye Tanker, der paa Spørgsmaalet om fuld Grundskylds Indførelse bliver rejst, og vi vil se velvilligt paa, om Retsforbundet kan give Anvisning paa en Vej i saa Henseende. Men Forslaget, som det foreligger, anser jeg slet ikke for et Forhandlingsgrundlag, fordi det bygger paa Teorier, som intet har med Virkeligheden at gøre.

Jeg henstiller derfor til Retsforbundet, at de Herrer arbejder videre og søger efterhaanden at samles om et Forslag, der kan sættes i Forbindelse — det er den første Betingelse for, at det overhovedet kan diskuteres — med de Forhold, vi lever under nu, at de, med al Hensyntagen til de politiske Muligheder, der foreligger, vil søge at samle sig om at kræve i højere Grad Grundrenten gennemført og Værdistigningsskat indført, i Fortsættelse af hvad der er sket her i Landet, som vi har givet vor Tilslutning.

Krag: Den højtærede Indenrigsminister sagde i Gaar, at der bag Retsforbundets Bestræbelser for at naa til en gennemgribende Skattereform her i Landet laa en ideel Opfattelse. Det er ganske utvivlsomt rigtigt, at der bag hele denne Sags Udvikling gennem dette Aarhundrede, navnlig her i Landet, har ligget en god Portion Idealitet, og den har sikkert ogsaa sin Plads i Retsforbundets Program og Retsforbundets Arbejde. Men jeg tror ikke, at dette er saa ensartet sammensat, som det herfra kunde se ud. Jeg tror nok, det er en Blanding af forskellige Ingredienser: Idealitet, tilsat ikke lidt af en mystisk Tro og med et Islet af Fiffighed og en ganske tydelig tilkendegivet Dristighed gennem de Forslag, som hidtil har ligget paa Rigsdagens Bord fra dette Partis Side. Det er jo ikke mere end 3 Aar siden, Rigsdagen behandlede et Forslag om Overgang fra Skat til Skyld, hvor det blev oplyst for os gennem Ordføreren, at bag disse Ord ligger i Virkeligheden Kravet om en økonomisk og social Revolution, i hvis Følge en kulturel Revolution vil være uundgaaelig.

Det Forslag, som nu foreligger, tilsigter det samme som Forslaget i 1928, men medens dette, der fremsattes af de to Retsforbundsmedlemmer Dam og Willeisen, var klart og overskueligt, hvad Skyldkravet angik, men ganske vist mystisk, taaget, uklart, hvad den foreslaaede Formuekonfiskation og den foreslaaede Udligningsbank angik, blev dog derigennem en Ting slaaet fast, og det var en Formuekonfiskation i Følge med den fulde Grundskylds Indførelse, stigende fra 1 pCt. op til 50 pCt. af Formuen. Naar bortses fra den Mystik, der hvilede over disse Bestemmelser om Tilvejebringelse af Midler, som man maatte have gennem Formuebeskatningen, var det dog et klart Forslag og for saa vidt let overskueligt. Om det kan man sige, at det skred tungt frem; i drønende Stridssko, kan man gerne sige, optraadte Hr. Willeisen ved dette Forslags Fore-